

Publicerad 2008-08-13 08:42 av Daniel_78

spådomar

med tiden formades en krater
och människorna samlades runt
omkring den

talade om hur den en gång
hade skapats

någon sa att det var en stjärna
andra sa att det var jorden
som slutit sig inåt

som för att sörja sa de

tillslut tröttnade alla
och gick sin väg

jag låg där nere
såg dem försvinna bort

då förstod jag vad du menade

att ingen kunde förstå
inte heller förklara varför

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Daniel_78 med Poeter.se id #2918 innehar upphovsrätten